

та ся, какъвъ ажиотажъ по потърсащето си дѣйствие на човѣческиятъ нерви и по врѣдното си влияние на общественната нравственность, може да ся сравни, поне въ най отдалечена степень, съ тази колосална и вѣчна игра, която съставлява всичкия животъ на огромното болшинство отъ французските селяни? Тъзи колосална и вѣчна игра е измисленна и присъединена къмъ животъта на французския народъ отъ старата монархия. Въ тъзи игра влизатъ най разнообразни инградиенти; тамъ първо място заема голъмата слава на французското оръжие; тамъ ся хвърля въ очите блѣскътъ на французския дворъ; тамъ свѣтътъ великолѣпните любезности (*galanteries*) на Францискъ I, Лудвигъ XIV и Лудвигъ XV; тамъ ся лъскае зрѣнието отъ парковетъ, дворците и фонтаните на различни кралски резиденции; тамъ съ дѣлбоко уважение ся прекланяше предъ картиинните галереи и мраморните статуи които свидѣтелствуватъ за просвѣщенния вкусъ и за твърдъ извѣстната щедростъ на предишните управлятели; тамъ придворните пости, придворните кустюми, придворните лакеи, придворните шагаджий и придворните животни; тамъ ся испрѣчва предъ очите злато и пъстрота, тамъ съ едно слово, е събрано всичко, което давало господарствените финансии на Франция до неотразима катастрофа; тамъ е всичко, което въ продължение на хиляди години е ввличало въ широкия и дѣлбокия си потокъ, паритетъ, които съ трудъ искарвала за нищо не достойната и окъсаната скованочь; и всичко това, — този блѣскъ, този